

GAZETA ZGIERSKA

Prenumerata

Rocznie	marek 60000.—
Półrocznie	30000.—
Kwartalnie	15000.—
Miesięcznie	5000.—

Zgierz,

Cena ogłoszeń

dn. 3 listopada
1923 roku.za wiersz 1-szpaltowy
za tekstem Mk. 15000.—

Wychodzi co dwa tygodnie.

Wiadomości miejskie.

Uskutecznianie wpłat podatków za pośrednictwem P.K.O.
W związku z wpłaceniem za pośrednictwem P.K.O. przez płatników na terenie tut. Urzędu podatków Skarbowych, Urząd Skarbowy podaje do wiadomości zainteresowanym, iż przy skutecznieniu wpłat podatków za pośrednictwem P.K.O. płatnik winien dokładnie określić rodzaj podatku, swój adres, zaś przy obrotowym wskazać czas, za jaki skutecznia wpłatę, gdyż w przeciwnym razie wpłaty te będą zaliczone do depozytów skarbowych. Urząd zaś, nie mając takich dowodów wpłaty, nie będzie w stanie tychże odnotować w księgach bierczych, będzie zmuszony przeprowadzić egzekucje tychże sum.

W interesie tedy płatników leży przestrzeganie powyższych zleceń, dla uniknięcia podwójnych wpłat jednego i tego samego podatku.

Wydział Podatkowy zawiadamia wszystkich tych, którzy przesyłają podatki państwowe do Kasy Skarbowej w Łodzi za pośrednictwem P.K.O., że pokwitowania, potwierdzające odbiór przesyłanych kwot, nie będą nadal doręczane przez funkcjonariuszów Magistratu, lecz należy się po nie zgłaszać osobiście do Wydziału Podatkowego.

W sprawie wykroczeń na drogach publicznych. Zauważono—że przepisy zawarte w Ustawie z dnia 7 października 1923 r. o przepisach porządkowych na drogach publicznych (Dz. Ust. R. P. № 89/1921 r. poz. 656) oraz w rozporządzeniach wykonawczych do tejże Ustawy a) o wyprzedzaniu i wymijaniu na drogach (Dz. Ust. R. P. № 46/22 r. poz. 407) b) o utrzymywaniu drzew przydrożnych (Dz. Ust. R. P. № 8/23 r. poz. 51) są w wielu wypadkach przez ludność lekceważone lub rozmyślnie przekraczane.

W szczególności mnożą się wypadki karygodnych wybryków przeciwko przejeżdżającym samochodom ze strony dzieci i wyrostków po wsiach, a nawet w miastach, przyczem ludność dorosła przypatruje się wybrykom tym zupełnie obojętnie i nie przeciwdziała im.

Wobec powyższego oznajmia się:

1) Ruchu na drogach publicznych nie wolno tamować lub utrudniać z wyjątkiem wypadków prawem przewidzianych.

Każda przeszkoda lub utrudnienie w ruchu z rozmysłu z braku ostrożności lub niedbalstwa stanowi przekroczenie wyżej wspomnianej Ustawy.

Do powyższych przeszkód zalicza się:

a) Układanie dużych kamieni na drodze, rozsypywanie tłuzonego szkła, obrzucanie przejezdnych kamieniami lub błotem.

b) Spanie wozniców na wozach i pozostawianie koni bez dozoru na drodze.

2) Każdy jadący drogą powinien trzymać się prawej strony drogi w kierunku jazdy.

Przy wyprzedzaniu winien wyprzedzający zboczyć na lewo, a wyprzedzany na prawo.

3) Wszelkie uszkodzenia drzew przydrożnych, bądź to stanowiących własność publiczną, bądź to prywatną stanowią przekroczenie niniejszej Ustawy.

Przekroczenie Ustawy o porządkach na drogach publicznych są karane w drodze administracyjnej grzywną do 1,000,000 mk. lub aresztem do 2 miesięcy. Oprócz tego winni są zobowiązani do wynagrodzenia wyrządzonej szkody.

Za szkody wyrządzone przez dzieci niepełnoletnie odpowiadają majątkowo rodzice lub opiekuni.

Służbodawcy albo właściciele pojazdów lub zwierząt odpowiadają majątkowo za służbę poniżej lat 14.

Współwłaściciele odpowiadają solidarnie.

W razie niewykrycia sprawcy szkód wyrządzonych na drogach publicznych, odpowiedzialność ponosi wieś, osada lub miasto na których terenie szkody dokonano, o ile znamiona szkody wskazują, że wyrządziła je ludność miejscowa. (Art. 25 wyżej wspomnianej Ustawy).

Wobec powyższego polecam:

1) Niniejsze zarządzenie przeczytać i objaśnić na najbliższym zebraniu gminnym, na posiedzeniu Rady Gminnej i Komisji drogowej i na służbowym zebraniu sołtysów.

Pozatem wywieść w urzędzie gminnym.

2) Winnych wyżej wspomnianych wykroczeń pociągać do odpowiedzialności administracyjno karnej, kierując sprawę do Starostwa.

Starosta (—) Remiszewski.

Podając powyższe do publicznej wiadomości Magistrat zwraca uwagę, że winni przekroczeń powyższego rozporządzenia pociągnięci będą do odpowiedzialności.

Burmistrz (—) Jan Świercz

W sprawie ochrony gołębi pocztowych. Podczas lotów ćwiczebnych zaginęła w ostatnich czasach większa ilość gołębi pocztowych ze Stał. Stacji Gołębi Pocztowych № IV. Przypuszczając, że gołębie te zostały przytępiane częściowo przez ludność cywilną, przyczem działała niewątpliwie zła wola i zamiar utrudnienia pracy nad wyszkoleniem gołębi pocztowych i postawienia hodowli na takim poziomie, któryby umożliwił w razie mobilizacji sprawne wyposażenie armji w dostateczną ilość gołębi pocztowych,

Wobec powyższego zwraca się uwagę, iż podpuszczanie i przywłaszczanie sobie wogóle gołębi, a w szczególności pocztowych czy to wojskowych, czy też należących do towarzystw prywatnych legalnie istniejących, jest surowo wzbronione i karane będzie według istniejących ustaw karnych.

Z życia towarzystw gimnastycznych. Związek Sokolstwa Polskiego, Gniazdo w Zgierzu, wstępując w okres pracy sezonu zimowego, w dn. 10 b.m. Sekcja teatralna wystawia świetną 3 aktową komedję Grzymały — Siedleckiego p. t. „Sublokatorka” Doborowy zespół amatorów daje rękomię wesołego spędzenia wieczoru. Po przedstawieniu odbędzie się całonocna zabawa tańeczna dla członków i wprowadzonych ściśle gości.

Pamiętając o swem hasle przewodniem „W zdrowym ciele zdrowy duch”, Zw.Sok.Pol.Gn. w Zgierzu prócz dotychczasowych ćwiczeń i zabaw sportowych, znanych już na miejscowym gruncie, wprowadził obecnie nowy, niepraktykowany dotychczas w Zgierzu rodzaj sportu—boks.

Kierownictwo sekcji bokserkiej objął inżynier p. Pochwalski Jerzy. Ćwiczenia boksu odbywają się 2 razy tygodniowo, tymczasem, z powodu dokonywanego remontu własnego lokalu, w jednej z ubikacji „Lutni”.

Opłaty placowe. Mzgiatrat m. Zgierza podaje do wiadomości, iż z dniem 30 X. b.r. obowiązują następujące opłaty placowego od przyprowadzonych zwierząt na sprzedaż:

od konia	Mk. 50,000,—
od krowy	30,000,—
od świń	20,000,—
od innych zwierząt	10,000,—

Sprawozdanie z budowy Szkoły, złożone Radzie Miejskiej przez burm. Świercza na posiedzeniu w dniu 23. X. 23.

Zanim przystąpimy do omawiania podatku na inwestycje z przeznaczeniem tegoż na budowę Szkoły, chciałbym Radzie Miejskiej zdać sprawozdanie ze stanu robót budującej się szkoły.

W dniu 25 września r. b. Komitet budowy szkoły obejrzawszy na miejscu stan robót, sporządził następujący protokół:

Komitet budowy szkoły w osobach burm. Świercza, architekta pow. Kabana i członków ks. Szaniawskiego i radnego Kamińskiego, obejrzawszy w dniu 25 września r. b. stan budującej się szkoły, stwierdza co następuje:

Wykonano następujące roboty

a) w budynku szkolnym: wszystkie roboty murarskie włącznie z otynkowaniem nazewnątrz i nawewnątrz, wszystkie roboty stolarskie, wszystkie roboty dekarские i blacharskie, instalacje światła elektrycznego;

b) w budynku mieszkalnym: jak wyżej, prócz tego ustawiono piece, ułożono posadzkę dębową, ustawiono schody.

Pozostają do wykonania następujące roboty:

a) w budynku szkolnym: oszklenie, pomalowanie drzwi i okien, roboty malarskie klejowe, ułożenie podłóg z klepek dębowej, instalacja centralnego ogrzewania, kanalizacja, wodociąg, natryski, ustawienie schodów;

b) w budynku mieszkalnym: oszklenie, pomalowanie drzwi i okien, roboty malarskie klejowe, kanalizacja i wodociąg.

Prócz tego Komitet stwierdza, że znalazł na budowie następujące materiały: 500 m³ radiatorów i 778,47 m. b. rur gazowych do centralnego ogrzewania, 2000 m² klepek dębowej na podłogi w budynku szkolnym i wagon wapna zlasowanego".
Zgierz, 25. IX. 23.

Komitet:

Burmistrz (—) J. Świercz
Architekt pow. (—) J. Kaban
Członkowie: (—) Ks. Szaniawski
(—) Ig. Kamiński.

Do końca września r. b. na budowę szkoły wydatkowaliśmy:

z własnych funduszy i	
pożyczek prywatn.	660 milj. mkp. = 10,528,30 dolarów
z dotacji rządowej	375 " " 13,773,15 "
z pożyczek państwowych	626 " " 8,350,60 "

Razem 1,661 milj. mkp. = 32,65,05 dolarów
czyli licząc dolar — 5,5 fr. szwajc. — 179,586 fr. szwajc.

Przeliczenie na dolary dokonane zostało na podstawie kursu dolara w końcu każdego miesiąca, w którym poszczególne kwoty przeznaczone na budowę szkoły wpłynęły.

Do zupełnego wykończenia obu budynków potrzebna jest według dokonanych przezemnie obliczeń kwota około 90,000 fr. szwajc.

Łącznie więc koszt budowy szkoły i budynku mieszkalnego, których kubatura wynosi około 25000 m³, wyniósłby okrągło 270,000 fr. szwajc. Na 1 m³ budowli wypadnie więc około 11 fr. szwajc. czyli około 4 rb. przedwojennych, gdy przed wojną 1 m³ budowli kalkulował się co najmniej 9 rb.

Niższy koszt obecnej budowy w porównaniu do przedwojennej tłumaczyć należy następującymi względami:

- 1) zużyte na budowę około 1500 metrów³ drzewa okrągłego z lasów naszych liczone było po cenie ulgowej czyli o 50% niższej od rynkowej.
- 2) Wydzierżawiwszy cegielnię i produkując cegłę, Magistrat miał takową po cenie kalkulacyjnej, gdy na rynku normalnie była około 50% droższa.
- 3) Robocizna tańsza jest w porównaniu z czasami przedwojennymi około 50%.
- 4) Prowadząc sam kierownictwo budową, Magistrat zmniejszył koszt budowy o wynagrodzenie jakie pobrałby przedsiębiorca, co wynosi kilkanaście, a nawet kilkadziesiąt procent w stosunku do kosztów ogólnych.

Magistrat miał nadzieję wykończyć budowę szkoły przynajmniej na 1 stycznia 1924, lecz wobec wstrzymania wszelkich kredytów przez państwo, Magistrat pierwotnych swych zamierzeń skutecznie nie może. Dlatego też na dzisiejszym posiedzeniu Magistrat przedstawia Radzie Miejskiej projekt statutu podatku, którego przeznaczeniem będzie dostarczenie funduszy na dokończenie budowy szkoły.

Sprawozdanie Wydz. Szkol. Ambulatorium dentyst.

Na wniosek Wydziału Szkolnego, uchwała Rady Miejskiej z dnia 5-go kwietnia 1922 r. Magistrat zaangażował dentystę Szkolną. Funkcje te pełni p. Wachswa dentystka-lekarka.

W ubiegłym roku szkolnym praca dentystki była zorganizowana jak następuje. Lekarka Szkolna przy ogólnym badaniu dzieci oglądała także zęby i dawała wskazówki dzieciom, zachęcała je, by udały się do dentystki. Dzieci, które zgłosiły się do dentystki, ta badała specjalnie i decydowała, jakich zabiegów w danym wypadku potrzeba. Jeżeli zachodziła potrzeba leczenia i wyrwania zębów, dentystka uskuteczniała to nie pobierając żadnej opłaty od dzieci, ponieważ zgodnie z umową, Magistrat wypłacał stałą pensję dentystce, a to za trzy godziny tygodniowo, w którym to czasie dentystka wyżej wymienione zabiegi wykonywała.

Jeżeli jednak dziecko potrzebowało plomb, to pomoc miała stać w dwóch kierunkach. Dzieci, których rodzice byli w stanie ponieść wydatek, opłacali plomby po cenach znizowanych przez Magistrat zaakceptowanych. Jeżeli zaś plomby potrzebowało dziecko rodziców, którzy nie byli w stanie za nią zapłacić, wnosili podanie do Wydziału Opieki Społecznej, który ten Wydział za pośrednictwem dzielnicowych, wydawał opinię o materialnym stanie rodziny. Jeżeli opinia ta stwierdziła niemożność płatniczą ojca, dziecko, z odpowiednią kartką, z Wydziału Szkolnego, udawało się do dentystki i otrzymywało plombę bezpłatnie.

Tak wyglądała akcja Wydziału Szkolnego w sprawie leczenia zębów dotąd. Obecnie Wydział Szkolny wprowadził pewne zmiany w tej kwestji — mianowicie uzyskał powiększenie ilości godzin zakupionych u dentystki z 3 na 4 tygodniowo. Z tego dwie godziny w tygodniu przeznaczone są na badania dzieci, a dwie na leczenie i plombowanie. Dentystka badać będzie na miejscu w szkołach każdy oddział osobno, znacząc równocześnie, które dzieci mogą korzystać z pomocy Kasy Chorych, a które skierować należy do dentystki szkolnej. Dzieci niezamożne, których rodzice do Kasy Chorych nie należą, będą wnosili podanie do Wydziału Szkolnego, który przez Wydział Opieki Społecznej będzie się starał nieść jaknajwydatniejszą pomoc potrzebującym. Chodzi tylko o to, by rodzice zrozumieli, że zęby leczyć i plombować należy.

Według zestawienia lekarza szkolnego 36,6% dzieci cierpi na próchnicę zębów. Jest to procent bardzo wysoki, a następstwa takiego stanu rzeczy groźne. Zdrowe zęby są kardynalnym warunkiem normalnego trawienia, bez czego znowu nie może być mowy o należytnym odżywianiu organizmu. Choroby żołądkowe przewlekłe i niszczące są często następstwem braku zębów.

Stąd tylko nierozumni i lekkomyślni rodzice żądają rwaną zębów, gdy dziecko ból odczuwa, zamiast ratować je jaknajenergiczniej, tembardziej, że Magistrat spieszy z wydatną pomocą. Naturalnie przyczyną tak niewłaściwego postępowania jest niezrozumienie rzeczy, dlatego równoległe z pomocą materialną musi iść akcja oświatowa.

I w tym kierunku dotąd robiło się ile można było, obecnie wysiłki się spotęguje, do współpracy zaprosimy nauczycielstwo, a do rodziców zwracamy się z apelem: Nie niszczyć zdrowia własnych dzieci, chronić zęby młodzieży od zepsucia!

B. Chorąży-Chrupkowa.

Protokół posiedzenia Rady Miejskiej z dnia 23-go października 1923 r.

Przewodniczy burmistrz Świercz, sekretarzuje r. Grünberg. Obecni wszyscy Członkowie Magistratu oraz radni: 1) Borowski, 2) Bińkowski, 3) Czapliski, 4) Chwiakowski, 5) Dzióbekiewicz, 6) Grünberg, 7) Grodzicka, 8) Hoffman, 9) Chudobiński, 10) Kamiński, 11) Kohn, 12) Łodwig, 13) Morgenstern, 14) Nawrocki, 15) Olczak, 16) Pomorski, 17) Pawlikowski, 18) Stasiński, 19) Teska, 20) Wasilewski, 21) Wilkowski, 22) Zerdnt.

Nieobecni radni: Kurowski Karol i Sirkis Lejser (uspr.)

Przyjęto następujący porządek dzienny:

- 1) Odczytanie protokołu,
- 2) Sprawa wykluczenia radnego Lewandowskiego,
- 3) Uchwalenie poboru 0,5% podatku od przemysłu i handlu,
- 4) Uchwalenie podatku od gruntów,
- 5) Uchwalenie poboru udziału 30% w państwowym podatku od dochodu,
- 6) Uchwalenie podatku na cele inwestycyjne w wysokości 50% podatku od przemysłu i handlu,
- 7) Zniesienie poboru podatku targowego,
- 8) Sprawa regulacji co 2 tygodnie pensji urzędników,
- 9) Podwyższenie czynszu komornianego za lokale szkolne i Seminarjum oraz komorne za lokal dawnej kuchni Kuchni Miejskiej,

- 10) Podwyższenie subwencji dla instytucji dobroczynnych,
- 11) Podwyższenie subwencji dla uczennicy Seminarjum Czarneckiej
- 12) Kredyt na budowę targowicy,
- 13) Opłaty w Bibliotece Miejskiej,
- 14) Podwyższenie opłat za wycier kominów,
- 15) Podanie o wpisanie do ksiąg ludności stałej m. Zgierza Nalaj Iwanienko, Matusiaka Karola i Goldhahna Fryderyka,
- 16) Sprawa leśniczego Szyrowskiego,
- 17) Komunikaty Magistratu,
- 18) Wolne wnioski.

Odczytany protokół przyjęto z poprawką burm. Swiercza, odnośnie do sprzedaży placu „Zgodzie”, ze złoty polski = frankowi szwajcarskiemu.

Dodatkowo r. Morgenstern zgłosił poprawkę do protokołu z dn. 23-VIII. 23 r. tej jego części, gdzie mowa o odruczeniu podań osób pozamiejscowych o przydział miejskich pod budowę domów. Na tym posiedzeniu radny Morgenstern stawił wniosek ażeby Rada Miejska w drodze wyjątku odstąpiła plac miejski Komendatuwi Policji Państwowej na pow. Łódzki, p. Ryszkowskiemu. Większością głosów wniosek ten odrzucono.

Przewodniczący komunikuje, iż wpłynął wniosek frakcji N. P. R. w sprawie panoszącej się drożyzny, z prośbą o uznanie jego nagłości, w brzmieniu następującem:

„Frakcja radziecka N. P. R. zgłasza na posiedzenie Rady, mające się odbyć dnia 23. X. 1923 r. następujący wniosek nagły:

Chciwość i zachłanność paskujących obszarników, bogatych chłopów i przemysłowców wzrosła do niebываłych rozmiarów, dzięki egoistycznej polityce i pobłażaniu rządów obecnej większości sejmowej, spowodowały bezprzekładny dotąd wzrost drożyzny. Następnym tej drożyzny jest fakt, że nawet przy pełnym tygodniu pracy, robotnik nie może zarobić na najniezbędniejsze wyżywienie, nie mówiąc już o odzieży, obuwiu i t.p. A przecież robotnicy pracują obecnie w ogromnej większości wypadków 3 dni w tygodniu. Zamykane, lub redukujące dni robocze fabryki i warsztaty pracy wyrzucają stale na bruk rzesze bezrobotnych, pomiędzy którymi zdarzają się niebываły głód i niedza.

Ta niedza i głód gnębą ludność roboczą w roku niebываłego urodzaju w całym Państwie Polskim. Taki rozpaczliwy stan głodujących i bezrobotnych rzesz robotniczych może w najbliższej przyszłości wywołać następstwa, zagrażające samym podstawom młodej państwowości polskiej.

Wobec tego Rada Miejska m. Zgierza, jako przedstawicielka ludu pracującego wzywa w tej ciężkiej chwili Magistrat m. Zgierza do natychmiastowej akcji w celu zapobieżenia złemu i postanawia:

1) wybrać delegację, złożoną z 2 (dwu) członków, która przyłączy się do takiejże delegacji, wybranej z łona Rady Miejskiej m. Łodzi i wraz z nią uda się do Sejmu i Rządu o natychmiastową pomoc i wyjednanie subwencji i kredytów w wysokości sumy przez Magistrat m. Łodzi ustalonej na uruchomienie odpowiedniej ilości tanich kuchni dla głodującej ludności, tudzież na uruchomienie celowych robót publicznych i wreszcie (co najważniejsze) na zakupno artykułów pierwszej potrzeby dla najbiedniejszej ludności m. Zgierza;

2) zwrócić się do Rad Miejskich całego okręgu przemysłowego z apelem, wzywającym do przyłączenia się do podjętej przez Łódź i Zgierz akcji przeciwdrożynianej.

Zgierz, dnia 23. X. 1923. (—) F. Olczak (—) A. Dzióbkiewicz (—) J. Pomorski.

Rada Miejska w głosowaniu większością głosów nagłość tego wniosku przyjęła.

Wniosek uzasadnia r. Dzióbkiewicz.

W zarządzeniem głosowaniu, wszystkimi głosami prócz Koła Chrz. Jedn. Nar., którzy się wstrzymali od głosowania; wniosek przyjęto i w związku z tym wyłoniono delegację w osobach wiceburmistrza Szymczaka i r. Olczaka, którzy mają przeprowadzić akcję, przewidzianą we wniosku.

Wydział Powiatowy Sejmiku Łódzkiego nadesłał następujące pismo:

„Do Magistratu m. Zgierza.”

„W związku z ostatnim punktem protokołu posiedzenia Rady Miejskiej m. Zgierza z dnia 13 czerwca r. b., w przedmiocie głosowania nad wnioskiem wykluczenia ze składu członków Rady Miejskiej radnego Lewandowskiego, wyjaśniam, iż wniosek ten nie należy uważać za przyjęty.

Według ścisłego brzmienia art. 28 Dekretu o Samorządzie Miejskim, Rada Miejska może wykluczyć członka Rady ze swego grona większością dwóch trzecich głosów. Ponieważ przy

obliczaniu kwalifikowanej większości brana być musi pod uwagę ustawowa liczba członków Rady, quorum obecnych na posiedzeniu z dnia 13 czerwca r. b. nie było uprawnione do decydowania spraw, wymagających większości dwóch trzecich głosów wszystkich członków Rady. W wypadku konkretnym, omawianym przez Radę sprawa wykluczenia Radnego, nie miała podstaw ustawowych i nie może być uważana za prawomocną uchwałę, wobec czego radny Lewandowski mandatu swego nie utracił i winien w dalszym ciągu pełnić swe obowiązki.

Jeżeli Rada Miejska, w związku z przebiegiem omawianej sprawy na posiedzeniu z dnia 17 czerwca r. b., skompletowana została przez powołanie na miejsce p. Lewandowskiego zastępcy, winien Magistrat sprawę tę niezwłocznie uregulować, t. j. zakomunikować treść wyjaśnienia Wydziału Powiatowego na najbliższym posiedzeniu Rady, przyczem o terminie posiedzenia należy formalnie zawiadomić radnego Lewandowskiego. Zastępca powołany na miejsce p. Lewandowskiego z mandatu radnego nie korzysta; pozostaje nadal na liście zastępców.

Jednocześnie zeznaczam, że przy pisaniu protokołów posiedzeń Rady, Magistratu i Komisji należy omawiać jasno, czy wniosek został przyjęty i z jaką większością; protokół posiedzenia Rady Miejskiej z dnia 13 czerwca odzwierciedla tylko przebieg głosowania w sprawie radnego Lewandowskiego, lecz konkretnych wyników nie daje.

„Przewodniczący Wydziału Powiatowego Starosta (—) A. Remiszewski.

Nawiązując do pisma Wydziału Powiatowego, burm. Swiercz wyjaśnia, iż w międzyczasie odbyły się do Rady Miejskiej wybory uzupełniające, w wyniku których weszło do Rady Miejskiej 7 nowych radnych, a więc i na miejsce r. Lewandowskiego.

Wybory te się uprawomocniły i ważność ich obecnie nie może być kwestjonowana.

W związku decyzją Wydziału Powiatowego przewodniczący odczytuje pismo Koła Chrz. Jedn. Narodowej:

„Zgierz, 22.-X. 1923 r.”

„Do Rady Miejskiej m. Zgierza.”

„Wobec unieważnienia przez Starostwo Łódzkie decyzji Rady Miejskiej z dnia 13 czerwca r. b. i przywrócenia mandatu radnemu Lewandowskiemu, wybór 7-iu radnych w dniu 8 lipca okazuje się nieprawym. Należało bowiem wprowadzić do Rady Miejskiej, drogą wyborów uzupełniających tylko 6-iu Radnych. Wobec tego radni „Koła Chrześcijańskiego Związku Jedności Narodowej” są zdania, że Komisarz Rządowy, przeprowadzający wybory uzupełniające, powinien zarządzić nowe obliczenie głosów, które według przyjętego klucza wypadłoby jak następuje:

4169: 7			
66 595 dzielnik			
39			
4			
I.	II.	III.	IV.
1482:595	979:595	1076:595	597:595
1190 2 radn.	595 1 radn.	595 1 radn.	595 1 radn.
292	394	481	2

radny szósty przypadłby wtedy na listę № III, jako posiadając największy ogonek głosów.

A zatem z wyborów tych powinni wejść do Rady Miejskiej 2 radnych z listy № I, 1 radny z listy № II, 2 radnych z listy № III i 1 radny z listy № IV. Biorąc powyższe pod uwagę Radni „Chrześc. Związku Jedn. Narodowej” stawiają wniosek, aby Rada Miejska wzgl. Magistrat wystąpił do Komisarza Wyborczego z prośbą o skasowanie poprzedniego obliczenia i poprawienia zaszłej omyłki przez nowe obliczenie głosów i ustalenie nazwisk Radnych.”

„Przewodniczący Koła: (—) Przedpełski (Członkowie: (—) Fr. Nawrocki (—) I. Kamiński (—) St. Łodwig (—) L. Wilkowski”.

Zabierając w tej sprawie głos, radna Grodzicka stawia wniosek, ażeby na dzisiejszym posiedzeniu raz jeszcze poddać pod głosowanie wniosek radnej z dnia 13. VI. 1923 r., a ponieważ dzisiaj jest żądane quorum, sam wynik głosowania usunie wątpliwości powstałe przy głosowaniu poprzednim.

Ławnik Przedpełski jest przeciwny głosowaniu, ponieważ wybory uzupełniające wprowadziły nowych radnych, niezapoznanych z przebiegiem incydentu na posiedzeniu w dniu 13 czerwca.

Wiceburmistrz Szymczak uważa, że uchwała Wydziału Powiatowego, odnośnie do wprowadzenia do Rady Miejskiej r. Lewandowskiego, nie przewiduje tej okoliczności, iż w międzyczasie

nastąpiły wybory uzupełniające, przyczem przy określaniu ilości mandatów do uzupełnienia Rady brano pod uwagę mandatów 7, t. zn. uwzględnwszy wakans na miejsce r. Lewandowskiego. Uchwała Wydziału Powiatowego jest więc niewykonalną; gdyż nie można stwierdzić, kto wszedł do Rady Miejskiej na miejsce r. Lewandowskiego.

Propozycja Koła Chr. Zw. Jedn. Nar. jest nierealną, gdyż wybory zostały uprawomocnione i wszelkie zmiany w podziale mandatów są ze względów prawno-formalnych niemożliwe, stworzyłyby to bowiem niezrozumiały precedens.

Popierając wniosek r. Grodzickiej, który będzie jakbz zsolidaryzowaniem się z uchwałą R. M. z dn. 13. VI. 23 r., wiceburmistrz Szymczak stawia ze swej strony wniosek:

„Rada Miejska, zapoznawszy się z treścią pisma Wydziału Powiatowego Sejmiku Łódzkiego z dn. 20. IX. 23 r. L. 1076, uchwala, że z powodów przeprowadzenia w międzyczasie (t. j. od chwili powzięcia uchwały z dn. 13. VI. 23 r. w przedmiocie wykluczenia r. Lewandowskiego, a dzisiejszym posiedzeniu Rady) wyborów uzupełniających uprawomocnionych, nie widzi możliwości ponownego wprowadzenia p. Lewandowskiego do Rady Miejskiej”.

Radny Dzióbekiewicz na skutek wywodów ławnika Przedpeńskiego prosi o odczytanie odnośnego ustępu protokołu posiedzenia Rady Miejskiej z dn. 13. VI. 1923 r.

Radny Wilkowski uważa, że sprawy tej nie można wogóle poruszać, gdyż jest obecnie w łonie Rady Miejskiej aż 25 radnych.

Radny Czaplinski zapytuje, kto jest właściwie tym 25 radnym?

Radny Pawlikowski proponuje przypomnąć Wydziałowi Powiatowemu o wyborach uzupełniających.

Na wniosek ławnika Choraży—Chrupkowej zamknięto nad tą sprawą dalszą dyskusję.

Przewodniczący, konkretyzując dotychczasowe wywody, stwierdza, wplyniecie 3 wniosków:

- 1) r. Grodzickiej o powtórnym przegłosowaniu uchwały z dn. 13. VI. w przedmiocie r. Lewandowskiego;
- 2) Koła Chr. Zw. Jedn. Nar. o ponownym przeliczeniu oddanych głosów przy wyborach uzupełniających;
- 3) wiceburmistrza Szymczaka jako odpowiedzi na pismo Wydziału Powiatowego. (Dok. nast.)

Przepisy szczegółowe o sposobie i formie sporządzania cenników i przymusowego ujawniania cen.

Na skutek rozporządzenia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 20 lutego 1923 r. (Dz. Ust. № 22 poz. 139) w sprawie obowiązku posiadaczy przedsiębiorstw sprzedaży ujawnienia cen przedmiotów powszechnego użytku, sporządzania faktur przy zawieraniu interesów i przedstawiania ich na żądanie władzy, zarządza na terenie starostwa Łódzkiego co następuje:

- 1) Każde przedsiębiorstwo sprzedaży winno ujawniać ceny sprzedawanych w niem towarów w formie sporządzonych cenników względnie bezpośrednio na towarach.
- 2) Cenniki winny być formatu jednolitego wielkości conajmniej arkusza papieru.
- 3) Cenniki winny być umieszczone na widocznym i dostępnym dla publiczności miejscu.
- 4) Ceny winny być wydrukowane lub wpisane czytelnie atramentem.
- 4) W cenniku należy umieścić ceny na wszystkie znajdujące się w przedsiębiorstwie sprzedaży artykuły powszechnego użytku jako to:

A) *Ziemniaki i ich przetwory.*
żyto, pszenica, jęczmień, owies, mąka żytnia i pszenna, pieczywo (wszelkie), kaszy (wszelkie) i t. d.

B) *Jazymy (wszelkie).*
ziemiaki, kapusta, buraki, brukiew, groch, fasola, kalafior, szpinak i t. d.

C) *Nabiał i jaja.*
masło, mleko, (wszelkie) zbierane, niezberane, kwaśne, sterylizowane, skondensowane, śmietana, śmietanka, sery krajowe, jaja.

D) *Ryby.*
Ryby, żywe, śnięte, wędzone.

E) *Potrawy i napoje w restauracjach za wyjątkiem win i wódek.*

F) *Owoce krajowe, owoce suszone, cytryny.*

G) *Mięso wędliny, drób i tłuszcze jadalne.*

Bydło żywej wagi, nierogacizna, mięso, wędliny, drób, słonina, szmalce, łój jadalny, tłuszcze roślinne.

H) *Artykuły kolonialne i inne.*
Herbata, kawa, kakao, ryż, cukier, cykorja, marmelada, powidła,

sól, ocet, oliwa, śledzie, zapałki, drożdże, miód, pieprz, proszki do pieczywa, grzyby, oleje jadalne.

I) *Artykuły odzieżowe i galanterja.*
Materiały wełniane, materiały bawełniane, materiały półwełniane, odzież (gotowe ubrania) bielizna, wyroby trykotowe, wełniane i bawełniane, kapelusze i czapki, obuwie, galanterja nie opłacająca podatku od zbytku.

K) *Artykuły opałowe.*
Węgiel, koks, drzewo, torf, brykiety.

L) *Artykuły oświetleniowe.*
Nafta, spirytus, świece, elektryczność, gaz, artykuły do instalacji elektryczności i gaz.

M) *Pasza.*
Siano, słoma, owies, otręby, makucha (pasza treściowa).

N) *Artykuły budowlane.*
Cegła, wapno, cement, drzewo budowlane, żelazo do budowy, gwoździe, szkło do szyb.

O) *Artykuły gospodarstwa domowego.*
Naczynia żelazne, naczynia emaljowane, naczynia blaszane, naczynia gliniane, szklanki, fajans, porcelana gładka niemalowana łyżki, nowe, widelce, (z wyjątkiem srebrnych i złotych) łańcuchy, sznur, nici, pasta do obuwia, mydło do prania, szczotki, pasta

P) *Skóry.*
Skóry niewyprawione, skóry wyprawione.

R) *Przybory szkolne i materiały piśmienne.*
papier, pióra, ołówki, gumy, atrament, bibułka, kajety, ect.

S) *Artykuły apteczne.*
środki opatrunkowe, środki dezynfekcyjne, bandaże, gaza, wata, najniezbędniejsze artykuły codziennej higieny jak: szczoteczki do zębów, proszek i pasty do zębów, terpentyna, benzyna, wosk etc. unikając określeń od—do. Ceny od—do mogą być określone tylko na artykuły wymienione w powyższym spisie pod literami I C R.

6) Wewnątrz lokali przedsiębiorstw sprzedaży umieszczone być winny etykiety z ceną na:

- a) artykułach żywnościowych,
- b) sztukach materiałów,
- c) odzieży,
- d) obuwia.

Na artykułach pod b, c i d należy umieszczać ceny na każdej sztuce lub pudełku.

6) Na wystawach przedsiębiorstw sprzedaży należy ujawniać ceny na wszystkich wystawionych przedmiotach powszechnego użytku przyczem ceny ujawnione na wystawach mogą nie być uwidocznione bezpośrednio na towarach wewnątrz pomieszczeń przedsiębiorstw sprzedaży.

8) W jatkach mięsnych winny być wywieszane cenniki z wyszczególnieniem gatunków mięsa i wędlin. W oknach wystawowych jatek cen można nie uwidaczniać.

9) Na straganach winni się znajdować cenniki z firmą i adresem właściciela zawierające spis artykułów posiadanych na straganach. Na szczególnie artykułach na straganach ceny mogą być nie umieszczone.

Zaznaczam, że obowiązek ujawniania cen nie dotyczy artykułów, które w myśl Ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. (Dz. Ust. № 79, poz. 528) o opłacie stempelowej od sprzedaży przedmiotów zbytku i w myśl części II Rozporządzenia Ministerstwa Skarbu z dnia 13 IX. 1920 r. (Dz. Ust. № 89, poz. 590) podlegają opłacie od zbytku.

Cenniki mogą być sporządzone indywidualnie przez poszczególnych handlujących lub też opracowane przez zrzeszenia handlujących i udzielane poszczególnym kupcom. W każdym jednak razie obowiązek wywieszania cenników ciąży na poszczególnych posiadaczach przedsiębiorstw sprzedaży i brak cenników opracowanych przez zrzeszenia nie uprawnia do niewykonania powyższych przepisów.

Producenci rolni pozbywający produkty pochodzące z własnego gospodarstwa nie są obowiązani do ujawniania cen.

Ceny ujawnione na przedmioty powszechnego użytku użytku winny być zgodne z cenami istotnie pobierane.

Winni niestosowania się do powyższego zarządzenia w terminie do 1 tygodnia po ogłoszeniu takowego karani będą administracyjnie w myśl art. 4 ustawy z dnia 2 lipca 1920 r. (Dz. Ust. Rz. P. № 67 poz. 618) aresztom do 3 miesięcy i grzywną do miliona marek lub jedną z tych kar.

Niniejsze zarządzenie zyskuje moc obowiązującą z chwilą ogłoszenia.

Łódź, dnia 23 lipca 1923 r.
Starosta Łódzki w/z. (—) Dukiewicz